

tægt ad en anden Dei. Den ærede Ordfører bemærkede, vistnok med Rette, at de 3 pCt. ikke ere reen Indtægt efter den Maade, man gaaer frem paa. Collecteurerne have nu ganske vist Udgifter til Agenter og Contoirhold, fordi det betaler sig saa ganske udmærket at have en om sig gripende Virksomhed. Af den Grund have kjøbenhavnske Collecteurer ogsaa Agenter i Provindserne, hvor der iforveien er Collectioner, og de kunne godt staae sig ved at dele Fortjenesten med deres Agenter. Men Collecteurerne behøve jo slet ikke at have Agenter omkring i Provindserne, thi selv om Collectionerne der ere smaa, saa er der dog flere end nok. Det kan imidlertid være en tilstrækkelig Virksomhed for en Collecteur at indskrænke sig til de Lodder, han selv kan affætte, og i saa Fald behøver han ikke at have Andre paa sit Contoir end sig selv. Det maa endnu erindres, at uagtet det, som jeg antager, er forbudt Collecteurerne at tage Douceur, saa er det dog almindelig Coutume, at Enhver, som vinder, giver Douceur; og dernæst maae vi huske paa, at saaledes som det Hele er gaaet, saa har man ikke kunnet kontrollere Collecteurerne derhen, at de ikke ud over deres Fri-
 lodder ogsaa have spillet paa de Lodder, som de skulle affætte. Jeg er forvisset om, at der gives mange Collecteurer, som til de første Trækninger have holdt Sedler tilbage og spillet paa dem, uagtet der var Vegjær om dem, fordi de, dersom der ingen Gevinst faldt paa disse Sedler, kunde afhænde den til de næste Trækninger. Hvor store Indtægter suilde og dygtige Collecteurer ad den Dei have havt, lader sig naturligviis ikke beregne, men at de have kunnet have en betydelig Indtægt, derom tvivler jeg ikke. Jeg nærer Haab om, at der ved en Omordning af dette Forhold vil blive paalagt Collecteurerne at have autoriserede Protocoller, som blive underkastede Inspection og jevnført med offentlige Bekjendtgjørelser, hvorunder man i alt Fald nærmere vil være istand til at kunne kontrollere deres Forhold ligeoverfor Spillerne i denne Retning; men jeg tager ikke Douceurer og ikke disse extraordinaire Spilleindtægter med i Beregning, jeg holder mig kun til det, som Staten hidtil har tilstaaet Collecteurerne

for deres Virksomhed. Jeg spørger nu: er dette en Virksomhed, som skal lønnes saa overordentlig af Hensyn til det almindelige Vel, eller er det højere og ædlere Formaal o. s. v.? Nei, det er en af de, jeg havde nær sagt, laveste Forretningen, Staten driver, og der skulle vi ikke give en Stilling højere i Løn end, hvad der er nødvendigt for at faae Folk til at udøve Forretninger for. Nu kan der være Tvivl om, hvor Grændsen i denne Henseende er; jeg har tænkt mig Grændsen sat til 4 pCt., og jeg vil gjerne sætte 4 pCt. af Sedlernes oprindelige Værdi, 25 Rd. pr. Seddel, det vil give for en Collection med 1,000 Amber 1,000 Rd. om Aaret, og dersom nu Collecteuren ved sin egen personlige Virksomhed kan skaffe sig en saadan Fortjeneste, saa er det en meget hønet Løn for et saadant Arbejde. Der behøves dertil ingen særegne Forundsaaber, Forstudier eller Fordannelse, naar det blot er en driftig Handelsmand, saa kan han lede denne Forretning. Gaae vi længere ned og tage 500 og 200 Amber og regne 1 Rd. for hver Ambe, saa vil det f. Ex. for en Mand i en lille Provindsby, der driver et lille Haandværk eller en Kjøbmandsforretning ved Siden af, være ret anstændigt at have en lille Viindtægt af 200 Rd. for at være Collecteur. Man vil nok kunne finde solide Folk til denne Forretning, som kunne stille Garanti for de Sedler, de modtage, og Staten behøver ikke i mindste Maade at give en Stilling ud i denne Henseende. Man vil maastee imod disse Betragtninger med den ærede Ordfører bemærke, at naar Sagen kommer for paanh, saa kan man ganske anderledes grundig overveje dette; ogsaa dette Forhold sulde saaledes ligge hen som Noget, der ikke er overflueligt eller ikke modent til at beslutte om. Jeg forstaaer meget godt saadanne Udtalelser, de hjælpe meget godt i Retning af Intet at faae udrettet, men der er visse Ting, som ikke behøve Opsættelse for at kunne sees tydeligt. Jeg har foreslaaet en Besparelse i denne Retning af 100,000 Rd.; jeg indrømmer, at det er meget for Lidt, men jeg har i denne Henseende villet imødekomme den Betragtning, som den høitærede Finantsminister i sin Skrivelse har gjort gjældende, ikke pludselig paa een Gang at